

בש"פ 160/20 - מדינת ישראל נגד סיסאי קסטה

בבית המשפט העליון

בש"פ 160/20

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: סיסאי קסטה

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד מורן פולמן

בשם המשיב: עו"ד יצחק מויאל

החלטה

העובדות

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 16.1.2020 או עד למתן פסק דין בת"פ 35793-04-19 בבית משפט השלום אילת (להלן, בהתאמה: התיק העיקרי ובית משפט קמא), לפי המוקדם. ביום 12.1.2020, הארכת באופן זמני את מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת בהסכמת בעלי הדין, אשר ניתנה אגב תיאום המועד לדין בבקשה.

2. ביום 28.7.2019 הוגש לבית משפט קמא כתב אישום מתוקן נגד המשיב המייחס לו איומים, עבירה לפי סעיף

עמוד 1

192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; וכן החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.4.2019, ביקש מ.ס. (להלן: המתלונן) מהמשיב להנמיך את עוצמת המוזיקה שבקעה ממכשיר הסלולרי שלו בזמן שהלה הגיע לקרבת המקום בעיר אילת בו ישב מ.ס. עם ידידתו. המשיב ענה בתגובה "אני יושב ברחוב; אתה לא מכיר אותי". כעבור זמן מה, המתלונן והמשיב נפגשו באקראי בשנית באחד הרחובות. המשיב נטל לידי סכין והלם באגרופים בפניו של המתלונן בעודו אוחז בסכין. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות בפניו. כתב האישום מוסיף ומספר כי כאשר הובא המשיב לתחנת המשטרה - מספר שעות לאחר התקיפה - פנה המשיב אל השוטר בני רביע פלאח, ירק לכיוונו, קילל אותו ואיים עליו, תוך שהוא מדגיש כי השם פלאח מעיד על מוצאו הערבי. בהמשך, גידף המשיב שוטרים נוספים ואף זרק לעברם נעליים. לצורך הרגעת המשיב, נאלץ השוטר פלאח להתיז על פניו גז פלפל.

4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום המקורי, ביום 16.4.2019, הוגשה לבית משפט קמא בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (מ"ת 35767-04-19). בבקשה נטען כי בידי המדינה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ובהן: סרטוני וידאו של מצלמות האבטחה בהם ניתן להבחין במתרחש עובר לתקיפת המתלונן; צילומים ותעודה רפואית המעידים על החבלות שנגרמו למתלונן; וכן דו"חות פעולה של שוטרים. עוד נטען כי נגד המשיב קמה עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים מאחר שקיים יסוד סביר לחשש כי הלה יסכן את ביטחון הציבור, בשים לב לכך שהוא תקף את המתלונן ללא כל סיבה נראית לעין. כמו כן, נטען כי קמה נגד המשיב עילת מעצר סטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים - זאת, מאחר שהלה ביצע את העבירה המיוחסת לו תוך שימוש בנשק קר. ביום 18.4.2019 התקיים דיון בבקשה, במסגרתו כפר המשיב בקיומן של ראיות לכאורה. בניגוד לעמדת המשיב, בית משפט קמא קבע כי האמור בכתב האישום מאמת בראיות לכאורה ברף גבוה מאוד וכי קיימת עילה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. בהקשר זה, ציין בית המשפט כי למשיב שש הרשעות קודמות וכי את השנים האחרונות הוא בילה במאסר מאחורי סורג ובריח. לאור זאת, קבע בית המשפט כי אין צורך בהפניית המשיב לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר מעצר בעניינו; ומשלא היה בידי המשיב להעמיד חלופת מעצר הולמת, הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

נימוקי הבקשה דנן

5. בבקשתה הכתובה, ביקשתני המדינה להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים, בטענה כי מסוכנותו נלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו - תקיפת המתלונן באגרופים ללא כל סיבה נראית לעין, בעודו חמוש בסכין, והתנהגות אלימה כלפי השוטרים בתחנה, המהווה אינדיקציה להיעדר מורא וכבוד לאנשי אכיפת החוק. כמו כן טענה המדינה כי מסוכנותו של המשיב נלמדת גם מעברו הפלילי המכביד. באשר לקצב התקדמות ההליך בתיק העיקרי, נטען כי שמיעת התיק התעכבה בעיקר לאור בקשות שונות שהוגשו מטעם המשיב, וכי נכון לעת הזאת, התקיימו שלושה דיוני הוכחות (מאז הגשת הבקשה דנן, בית משפט קמא קיים דיון הוכחות נוסף ביום 8.1.2020).

6. המשיב איננו מסכים לבקשה ומבקש להשתחרר ממעצרו, בלי או עם תנאים מגבילים.

שינוי נסיבות

7. בפתח הדיון שנערך לפניי, קיבלתי עדכון מאת באת-כוח המדינה אשר משנה את תמונת המצב. התברר, כי בית משפט קמא יידרש כעת לחזור ולקיים ישיבות הוכחות שבמהלכן תישמענה ראיות התביעה מחדש - זאת, לאחר שהתגלו חומרי חקירה שלא הועברו למשיב במסגרת הגילוי המוקדם לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

8. לאחר דין ודברים, הסכימה באת-כוח המדינה, בהגינותה כי רבה, כי בנסיבותיו החריגות של המקרה דכאן יהא זה נכון לקבוע למשיב חלופת מעצר שתיתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממנו, במקום להאריך את מעצרו מאחורי סורג ובריה לתקופה נוספת. בא-כוח המשיב, מנגד, טען כי המשיב הוא אדם בודד המתגורר בגפו ללא חברים וללא קרובי משפחה; ועל כן אין בידו לספק מפקחים לצרכי מעצר-בית עם או בלי פיקוח אלקטרוני. יתירה מכך: לדברי בא-כוח המשיב, מרשו יתקשה עד מאד (בלשון המעטה) להמציא ערובות כספיות אם אלו תידרשנה כתנאי לשחרורו לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

9. במצב שנוצר, ברי הוא כי אין מקום להחזיק את המשיב במעצר מאחורי סורג ובריה. לנוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב, שחרורו מהמעצר ללא תנאים מגבילים אף הוא איננו מתקבל על הדעת. מן הדין הוא, אפוא, להורות על שחרור המשיב ממעצרו בתנאים מגבילים מאוזנים, אשר ייקבעו בהתחשב בנסיבותיו האישיות החריגות לצד המסוכנות האמורה.

10. לאחר שקילת הדברים, הגעתי למסקנה כי עלי לדחות את בקשתה המקורית של המדינה ולהורות על שחרור המשיב ממעצרו בתנאים מגבילים שייכללו ערובות כספיות מתונות.

11. המשיב ישוחרר אפוא מהמעצר עד תום ההליכים בתנאים מגבילים כדלקמן:

א. הפקדת כל דרכון שברשותו לפני שחרורו מן המעצר.

ב. הפקדת ערבון כספי או ערבות בנקאית על סך של 15,000 ₪ או, לחלופין, הפקדת ערבון כספי בסך של 10,000 ₪ יחד עם התחייבות עצמית וערבות צד ג', שתניח את דעתו של בית משפט קמא, על סך כולל של 10,000 ₪.

ג. הדרכון והביטחונות האמורים יופקדו במזכירות בית משפט קמא.

עמוד 3

ד. המשיב יימנע מלעבור כל עבירה מסוג עוון או פשע; יימנע מלעשות כל מעשה שיש בו כדי לסכן את שלום הציבור או לשבש את ההליך אשר מתנהל נגדו בתיק העיקרי; יתייצב למשפטו בבית משפט קמא; וכן, אם יורשע ויושת עליו עונש מאסר, יתייצב לריצוי העונש.

ה. הביטחונות שעל המשיב לספקם כתנאי לשחרורו מהמעצר נועדו להבטיח שהמשיב יקיים את תנאי השחרור בקפידה.

ו. הפרתו של כל תנאי מתנאי השחרור דלעיל יביא לחילוט הביטחונות ולמימושם ולהחזרת המשיב למעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

ז. אם לא יעלה בידי המשיב לספק את הביטחונות הנדרשים לשחרורו מן המעצר, והלה יישאר במעצרו, יוכל המשיב להגיש לבית משפט קמא בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו מן המעצר. לבקשה זו יצורפו מסמכים המעידים על חוסר יכולת והוכחות על המאמצים שננקטו על ידי המשיב ובא-כוחו כדי לספק את הביטחונות. בקשה כאמור גם תציע חלופה הולמת לביטחונות ובית משפט קמא יחליט בה לפי שיקול דעתו.

12. על בית משפט קמא לעשות כל מאמץ כדי לסיים את ההליך העיקרי תוך שלושה חודשים מהיום.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התש"ף (21.1.2020).

ש ו פ ט

cyF02.docx_20001600